

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2023. május 7.
Mandabokor
Istentisztelet
Igehirdetés címe: Egy állhatatos édesanya

(1. dia) „²⁷Ezért a gyermekért imádkoztam, és az ÚR teljesítette kérésemet, amit kértem tőle. ²⁸Én viszont felajánlom az ÚRnak. Legyen egész életére felajánlva az ÚRnak! És ott imádták az URat.” I Sám 1,27-28

„³Bizony, az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.” Zsolt 127,3

Szeretett Gyülekezet!

A mai istentiszteletünk egy igazán különleges alkalom. Minden esztendőben az egész világon – valahol ezen a napon, valahol a második vasárnapon, más országban pedig az év egy másik napján – **(2. dia)** köszöntik az édesanyákat, adnak hálát értük, köszönik meg azt a sok-sok fáradozást, amit egy édesanya, egy szülő tesz a gyermekéért. Mi, gyermekek soha sem lehetünk eléggé hálásak mindazért, amit kaptunk és kapunk

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

tőlük. Egy egész élet kevés ahhoz, hogy megköszönjük, s bízunk benne, ha ti gyermekek egyszer szülőkké váltok, akkor a gyermekeitek is így fogják gondolni, és ahogy ti hálásak voltatok a szüleiteknek, édesanyátoknak, gyermekeitek is ilyen hálásak lesznek értetek. Ez egy olyan nap, ahol az egész világon mindenhol, nemzetközi szinten is az édesanyák kerülnek fókuszpontba. Megnéztem ennek a napnak a történelmi hátterét, honnan is indult az anyák napja.

Az anyák megünneplésének története az ókori Görögországba nyúlik vissza. Akkoriban tavaszi ünnepséget tartottak Rheának, az istenek anyjának, és vele együtt az édesanyák tiszteletére. A történelem során később is voltak olyan ünnepek, amikor az anyákat is felköszöntötték.

Az anyák vasárnapját (Mothering Sunday) a keresztények ünnepelték főként az angolszász országokban (Egyesült Királyság, Írország, angol nyelvterületek), amit egyre inkább Anyák napjának hívtak. **(3. dia)** Az 1600-as évek-től keresztény vallási ünnep a húsvéti időszakhoz kötődött,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

amelyet akkoriban a húsvétot követő negyedik vasárnapján tartottak. Minden évben a nagybőjt közepén a legtöbb szolgáltól meglátogatta az „anya” gyülekezetét (Mater Ecclesiae), ahol megkeresztelték. A családjuktól távol dolgozó szolgáltól ilyenkor szabadnapot kaptak, hogy hazamehessenek, és a napot édesanyjukkal tölthessék. A látogatás előtt külön erre a napra ajándékként elkészítették az anyák süteményét, a tetején marcipánnal díszített és sok aszalt gyümölccsel készült Simmel-tortát vagy Simmel-kenyeret. A hagyománnyá vált süteményt együtt fogyasztották el a különböző helyekről egybe gyűlt családtagok. **(3/a dia)** Az Egyesült Államokban 1872-ben Bostonban ünnepelték először az anyák napját. Eredetileg a béke napjának tekintették az Anyák napját, hogy tiszteljék és támogassák azokat az anyákat, akik a polgárháború folyamán veszítették el fiaikat, férjüket. 1907-ben *Anna M. Jarvis* próbálta az anyák napját nemzeti ünneppé nyilváníttatni és csak **(3/b dia)** 1914-ben nyilvánították először hivatalosan is az anyák napját nemzeti ünneppé.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Magyarországon **(3/c dia)** 1925-ben a Magyar Ifjúsági Vöröskereszt tartotta az első ünnepet május első vasárnapján. A szervezet lapjában így írtak a napról: **(3/d dia)** *„Felkérjük a mélyen tisztelt Tanárelnököket, hogy május első vasárnapján tartandó «anyák napját», ezt a gyönyörű ünnepet, szeretettel alakítsák ki növendékeik lelkében, amelynek pedagógiai, jellemképző ereje messze túlhaladja egy-egy család körét és a nemzetnevelés erkölcsnemesítő munkájába kapcsolódik.”*

A beszámolók szerint azonban eme nemes kezdeményezést is beárnyékolta és a mai napig beárnyékolja egy emberi gyarlóság. Az ünnepet „felkarolták” a virágkereskedők, üdvözlőlappgyártók, cukorka- és ajándékkereskedők, akik Európában is propagálni kezdték az Amerikában elterjedt ünnepet, amelynek hatására az gyorsan népszerűvé vált a kontinensen is. Az eredeti elképzeléshez képest – az élő és elhunyt anyák tisztelete – az ünnep eltolódott az ajándékozás irányába, Anna M. Jarvis – aki mindvégig élharcosa volt e napnak – véleménye szerint pedig főképp a virágkereskedők hasznának növelése

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

irányába. További élete során oly hevesen tiltakozott az ünnep üzletiesedése ellen, hogy még a törvénnyel is szembekerült egy vehemens tüntetése során. Élete végére megbánta tettét, és nem akarta nevét anyák napjával kapcsolatba hozni.

Azért mi hálásak vagyunk értük kereskedelem ide vagy oda, és rajtunk múlik, hogy milyenné tesszük ezt az ünnepet, lehetne akár az év minden napján is anyák napja, akkor is kevés lenne az év 365 napja, hogy megköszönjük nekik mindazt, amit kaptunk tőlük.

A Biblia is beszél az édesanyákról, a szülőkről több helyen. Amit ma felolvastam két igeszakaszt, azok is az édesanyákról és a gyermekekről szólnak. Az első rész Sámuel könyvéből volt, ahol **(4. dia)** egy meddő asszony, akinek a neve Anna, nagyon szeretett volna gyermeket, de nem lehetett neki, szüntelenül imádkozott gyermekért és az Úr előtt hordozta ezt a szíve vágyát. Különleges helyet foglal el az édesanyai szívben ez a kívánság. A legtöbb nő szeretne életet adni egy gyermeknek, szíve alatt egy életet hordozni, Isten valahogy

beljük kódolta ezt a vágyat, az édesanyai hivatást, ami nem egyszerűen anyai ösztön, hanem ennél sokkal több. Anna ezért ment fel imádkozni a templomba, hogy Isten elé vigye ezt az ügyet. Tudjátok kedves gyermekek, sok szülői, édesanyai imádság hangzott el, míg világra nem jöttetek. Amikor feleséggel összeházasodtunk, sokat imádkoztunk gyermekért és azért, hogy Isten szerinti szülők lehessünk. Sokat vétünk gyermekeink ellen, sokszor talán ők is úgy érzik, hogy nem vagyunk igazán jó szülők, de sok-sok imádság van mögöttünk, hogy minden szülői gyarlóságunk, vétünk ellenére áldás lehessen szülői hivatásunkon. Egy olyan történet áll előttünk, ahol az édesanyai imádság és hit kerül fókuszpontba. Imádság egy drága gyermekért és hit, bizalom Istenben. Évek óta imádkozott ez az asszony egy gyermekért, de nem adatott meg. Mély bánat és elkeseredettség járta át a szívét, de állhatatos maradt, nem szűnt meg imádkozni. Milyen érdekes – ezen gondolkodtam, miközben készültem –, hogy vannak, akik éveket imádkoznak, hogy legyen gyermekük, nem lehet, vagy

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

nem adatik nekik gyermek, mások pedig lemondanak a gyermekről, a gyermekvállalásról, vagy eldobják, elvetik a gyermeket, a magzatot. A napokban beszélgettem egy ifjúsági tagunkkal, akik néhány éve házasodtak, s nagyon szerettek volna saját gyermeket, de nem lehet gyermekük – legalábbis ezidáig nem adatott. S elmondta, hogy elindították az örökbefogadást és egy gyermeket kaphatnak reménység szerint, akit az édesanyja ott hagyott a kórházban, lemondott róla. Olyan nagy szeretettel várják a családba, imádkoznak, szívükön hordják az érkezését, nagy gondossággal készítik a helyét és várják a pillanatot, hogy megérkezessen egy olyan helyre, ahol várják egy olyan gyermeket, akit egyébként nem vártak más családban. Milyen nagy ajándék, mikor egy nem várt gyermek megérkezhet mégis egy családba.

Annáról azt olvashatjuk, hogy nagyon bánatos volt **(5. dia)** „...az ÚR bezárta a méhét. ⁶Vetélytársa is sokat bosszantotta őt, hogy felingerelje, mivel az ÚR bezárta a méhét. ⁷Így történt ez évről évre, valahányszor fölment az ÚR

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

házába, így bosszantotta őt. Ő meg csak sírt, és nem evett semmit.” I Sám 1,5b-7. Nem volt elég, hogy ezt a bánatot el kellett hordoznia, hogy nem lehet gyermeke, hanem még férjének másik felesége, Pennina is bosszantotta őt, fájdtotta a szívét, mert neki adatott gyermek, több is, Annának pedig nem. Ő csak sírt és sírt és bánatában már étvágya sem volt. De ebben a mély bánatban sem feledkezett meg Istenéről, az Úrról és bánatát, keserűségét Istennel osztotta meg. Érdeemes ennek az asszonynak a hitére tekinteni. Azért, mert Isten valamiért nem adott neki gyermeket, nem lázadt fel Isten ellen, nem szegült vele szembe, nem tagadta meg, hanem csendes alázatban elhordozta Isten ezen döntését és mindezek ellenére tudta Őt dicsérni, magasztalni, Őt megszólítani, Hozzá imádkozni. Ott volt Annában az a bizalom, hogy Isten bármikor megadhatja, de ha nem is adná meg, Ő akkor is szerető, gondoskodó Úr. Istenbe vetett hite, bizalma nem attól függött, hogy Isten megadja-e szíve kéréseit, meghallgatja-e imádságát vagy sem. Anna hite sziklaszilárd volt, rendíthetetlen volt. Ha bánat, ha ke-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

serűség, ha fájdalom is volt benne – ahogy olvassuk az Igében **(6. dia)** „¹⁰**Az asszony lelke mélyéig elkeseredve könyörgött az ÚRhoz, és keservesen sírt.**” I Sám 1,10, tudta, Isten minden helyzetben és minden körülmények között meg tudja őt vigasztalni akár gyermekkel, akár gyermek nélkül. Istennel osztotta meg bánatát, neki öntötte ki a szívét, Őelőtte hordozta szüntelen bánatát. Kitartóan imádkozott gyermekért, nem adta fel, nem törődött bele, nem lankadt meg, hanem állhatatos volt ebben. Imádsága, kívánsága olyan mélyről, a szívnek egy különleges szegletéből fakadt, hogy nem félt attól az ígérettől sem, hogy gyermekét – ha születik – felajánlja az Úrnak. Nem magának akarta kisajátítani, majomszeretettel magánál tartani, hanem az édesanyai örömet átélve Istennek akarta szentelni. **(7. dia)** „¹¹**Azután erős fogadalmat tett, és ezt mondta: Se-regek URa! Ha részvéttel tekintesz szolgálólányod nyomorúságára, gondod lesz rám, és nem feledkezel meg szolgálólányodról, hanem fiúgyermeket adsz szolgálólányodnak, akkor egész életére az ÚRnak adom**” I Sám 1,11. Sokszor

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

azt látjuk, hogy szülők a gyermekeiket magukhoz akarják láncolni, ki szeretnék sajátítani, miközben szegény gyermek, vagy akár érett, meglelt felnőtt is nem tud elszakadni a szüleitől, mert a szülők teljesen magukhoz láncolták. Olyan jó látni An-nának a szívét, aki vágyik egy gyermekre, de tudja, hogy azzal az egészséges lelkülettel, szeretettel nem magának neveli, hanem az Úrnak. A régtől áhítózott gyermeket nem magának akarja megtartani, hanem Istennek szentelt gyermeket szeret-ne.

Az Isten előtt való bánatának hordozása meghozta gyümölcsét, a bánat, a keserűség nem a feledés homályába került, hanem egyszerűen csak Isten kezébe lett letéve és ez elég volt ahhoz, hogy Anna bánata az Úr előtt legyen. Azt olvashatjuk **(8. dia)** „**Azután elment az asszony a maga útjára, evett, és nem volt többé szomorú az arca.**” I Sám 1,18. Amikor valaki megosztja Istennel a terhét őszintén, kiönti szívét Neki, akkor Isten valami megmagyarázhatatlan módon olyan mély békeséget tud adni. Ez nem beletörődés, hanem Isten kezébe való

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

letétel. Anna tudja, hogy Istennek van hatalma adni, de Ő akkor is Úr, hanem másképpen gondolja. Ez az elengedés csodája. Nem görcsösen ragaszkodik a maga akaratához, hanem el tudja engedni, rá tudja bízni az Úrra a döntést, hittel tudja ki mondani – legyen meg a Te akaratod.

Isten látta ennek az asszonynak a szívét, ezt a formálódó édesanyai szívet és nem sokra rá Isten megadta neki, hogy életet hordhasson a szíve alatt. Hamarosan meg is született **(9. dia)** Sámuel nevű gyermeke, aminek jelentése: Isten meghallgatott. A gyermek érkezése, a beteljesülés után nem feledkezett meg ígéretéről Anna és néhány évvel később fel is vitte a templomba Sámuel gyermekét és az Úrnak szentelte **(10. dia)** „²⁷Ezért a gyermekért imádkoztam, és az ÚR teljesítette kérésemet, amit kértem tőle. ²⁸Én viszont felajánlom az Úrnak. Legyen egész életére felajánlva az Úrnak! És ott imádták az URat.” I Sám 1,27-28.

Mit láthatunk, milyen asszony, majd édesanya volt Anna? **(11. dia)**

- hívő emberként is voltak terhei, bánatos szívű asszony volt
- fájdalma, terhe ellenére nem rendült meg az Isten iránti hite, bizalma
- állhatatos, kitartó volt és szüntelen imádkozott
- szíve vágyának beteljesülése után sem feledkezett meg Istennek tett ígéretéről

Mit tehetett a legtöbbet hívő asszonyként? **(12. dia)**

- állhatatosan, kitartóan imádkozhatott
- hite, Istenbe vetett bizalma nem a pillanatnyi körülménytől függött, hanem minden körülmények között Istenre tekinthetett
- megalkuvás nélkül elfogadta, hogy amit Isten tesz vele, az a legjobb

Mit tehetett a legtöbbet édesanyaként? **(13. dia)**

- várva-várta a gyermekáldást
- örömmel fogadta a gyermek érkezését
- kitartóan imádkozott a gyermekéért

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

- a gyermek megszületése után gondoskodó szeretettel óvta, törődött vele
- Nem magához láncolta a várva várt gyermeket, hanem az Úrnak szentelte

Anna édesanyaként tudta, hogy mi a legjobb gyermeke számára. Az, ha megismerteti vele Istent. **(14. dia)** Tudta azt, hogy az Istennel való élet a legjobb gyermeke számára, mert az Istennel töltött élet becsületességet, egyenességet, alázatot, őszinteséget, megbocsátást, békességet teremt. Ez a legjobb és a legtöbb, mi adható egy édesanyaként a gyermeknek. Istenhez szeretni, Őt megismertetni, érte imádkozni, ez, ami igazán szükséges. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy nem kellené az életre nevelni, szakmát a kezébe adni, az életútját igazgatni, az élet alapvető dolgaira megtanítani. De a legtöbb, mi adható, a legnagyobb kincs a gyermekeink számára Isten, de Anna is tudta, hogy az Isten jelenléte gyermeke életében az a legdrágább kincs, amit soha senki nem vehet el tőle. Ez fog adni neki erkölcsi tartást, bölcsességet, a másik ember iránti

szeretetet, megbocsátást és bűnbánatot. Éppen ezért Anna nem kérdezte a kis Sámuel, akar-e hinni Istenben. Mint ahogy nem szoktuk megkérdezni a kisgyereket, hogy mit vegyen fel esős időben, vagy téli hidegben. Nem mondjuk nekik azt: majd ha megnősz, eldöntöd, hogy a hidegben veszel-e kabátot vagy sem, és kimehet akár pucéran is, - mert akkor esetleg nem éri meg azt, amikor majd el tudja dönteni. Érdekes, hogy a hittel kapcsolatban mégis sokszor így gondolkodnak emberek. Ma olyan világot élünk, hogy a szülő mindent rá akar bízni a gyermekére, majd ő eldönti... Eldönti – és sajnos most már egy ilyen eltorzult világban élünk – hogy fiú szeretne-e lenni vagy lány. Eldönti, hogy akar-e konfirmálni vagy sem. Eldönti, hogy mibe öltözködik, mit vesz fel – mindent rá akarunk hagyni a gyermekre **(15. dia)**, majd ő eldönti és azt vesszük észre, hogy nem tud döntéseket hozni, mert magára hagyjuk a döntéshelyzetekben és rá testáljuk a döntés felelősségét.

Anna Istennek szenteli a gyermeket, nem kérdezi meg, mert tudja, hogy gyermeke nem tudja még azt, mi az, ami iga-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

zán jó neki. Szülőkként, édesanyákként a legjobbat szeretnénk nekik adni. Soha ne felejtsük el, hogy ez a világ könyörtelenül be akarja szippantani gyermekeinket, mi több ki akarja őket használni, és nem túlzás, ha azt mondom, hogy el karaja pusztítani őket. Az egyetlen védelem számukra, ha az élő Istent megismerik, vele szoros közösségre jutnak, mert egyedül a mindenható és uralkodó Isten az, aki meg tudja őrizni őket attól, hogy elkallódjanak és elpusztuljanak.

Anyák napján fontos, hogy szülőkként meglássuk a felelősségünket és gyermekeként pedig észre vegyük, hogy mit meg nem tesznek értünk, gyermekekért a szüleink. Mit tehetünk gyermekinkért? Először is, ahogy a **(16. dia)** Zsoltáros mondja, jutalomként tekintünk rájuk „**³Bizony, az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.**” Zsolt 127,3, másodsorban pedig azt, amit Füle Lajos írt Szülők gyermekekről írt versében:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

(16/a dia) Füle Lajos: FELTÉTEL NÉLKÜL

Szülőknél – gyerekekről

Feltétel nélkül, úgy ahogy vannak,
megbékélt szívvel, mint ki hatalmat
vett a reményre, hitre, csodákra,
szeretni őket, mindegyre várva,
hogy visszajönnék, ha el is mennek,
hogy nem kerülnek ki a Kegyelmet.
Akkor is, hogyha szívünk merő seb,
Isten szemével szemlélni őket,
Ki Irgalom, s Ki - később? hamar? -
azt tehet velük, amit akar.

Ámen!